

Ebben a bibliai szakaszban piederstálra emelve láthatom Jézust, aki mögött ott a dörgedelmes Isten, aki lesújt mindazokra, akik nem ismerik el az Ő fiát. Mivel Jézus szem- és fültanúja volt a fenti világnak, onnan származik, így csak ő a hiteles, senki más. És az Atya mindent neki adott, szóval hatalmas van mindenek felett.

Jó látni így Jézust?

A názáreti Jézust, aki két kezével munkálta a fát... aki egy istállóban született, aki társadalmának legutolsó emberével szóba elegyedett...

Úgy vélem, nem szerencsés Jézus személyét ilyen formán torzítani. Fentről jött, ezért tudta megtenni amit megtett... Nyakon öntöttük egy misztikus szósszal. Szépen el is határoljuk magunkat. Ő Isten fia volt, hát azért tudta megtenni, amit... Számomra szimpatikusabb az a megközelítés, hogy Te is Isten lánya, fia vagy. Benned is ott a lehetőség, hogy Istennek tetsző életet élhess!

Fontos elgondolkodnom azon is, hogy mi áll hozzám közelebb? A bazilika roppant csarnokai, vagy egy családi asztalon meggyújtott gyertya? Azaz a hagyomány alázatos elfogadása mindenestül, vagy a szeretet törvényének egyéni megélése.

Egy kedves barátom túlélte egy igen komoly betegséget. Meggyógyult. Ezt írta nekem: „Vajon miért kaptam időt az Istentől? Mi dolgom van? Mire hív?”

Életcélok...

Majdnem mindenki hatalmas dolgokra gondol e szavak hallatán. Felhúzni egy karitatív intézményt, könyvet írni...

Szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket! Mi dolgom van? Mire hív? Azt gondolom, erre, s ez ám a feladat!!!

Drága Testvérbarátom, szólítsuk meg egymást, és nyissuk a szívünket egymás felé!

Horváthné Király Kata, Martonvásár